

ЗАЩО ЕВКАЛИПТОВОТО МЕЧЕ НЯМА ОПАШКА АВСТРАЛИЙСКА ЛЕГЕНДА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

ЗАЩО ЕВКАЛИПТОВОТО МЕЧЕ НЯМА ОПАШКА^[0]

Някога евкалиптово мече и дългоопашатото кенгуру били близки приятели. Те живеели в обща гъня^[1], винаги ходели заедно на лов и много се гордеели с дългите си опашки.

По онова време страшна суша била обхванала страната. Водата била много оскъдна и двамата приятели построили стана си край една плитка водна яма, в която имало малко застояла вода. Било много противно да се пие такава вода след бистрите планински извори. Въпреки това, тя ги спасила да не умрат от жажда. На залез купища тъмни облаци се носели ниско по небето с обещание за проливен дъжд, но при изгрев-слънце небето било все така светло и ясно, както преди. Накрая дори запасът от застояла вода се изчерпал и двамата приятели изпаднали в отчаяно положение.

По едно време кенгуруто казало:

— Когато майка ми ме носеше в торбата си, помня, беше такава суша като тази. Птиците падаха от дърветата, животните се биеха до смърт около пресъхналите водни ями, а дърветата изсъхваха и умираха. Майка ми беше изминала много път с мен през планините и надолу по речното корито, но тя вървеше бавно, тъй като гладът и жаждата я правеха много слаба, а аз бях тежък за носене. Тогава друго кенгуру я заговори и каза: „Защо носиш този тежък товар? Така със сигурност ще умреш. Хвърли го в храсталака и ела с мен, защото аз вървя бързо и ще те заведа при водата.“ Майка ми не искаше да ме остави да умра и продължи да върви с усилие, а другото кенгуру я остави да умре от жажда. Изтощена от тежкия си товар, тя с мъка се движеше напред, докато отново не стигна до пясъчен речен бряг. Там изкопа дълбока дупка в пясъка, която бавно се напълни с хладна

бистра вода. Направихме си лагер до тази водна яма, докато дойде дъждът. И аз ще отида до реката и ще видя дали не мога да поразкопая и намеря вода, защото ако останем тук сигурно ще загинем от жажда.

Евкалиптовото мече било възхитено от предложението и рекло:

— Да! Нека двамата да слезем до речния бряг. Имам много силни лапи и ще ти помогна.

Те тръгнали към реката, но преди да стигнат до нея, се натъкнали на някои от приятелите си, които били умрели от жажда. Това ги изпълнило с още повече решителност. Когато стигнали до реката, слънцето много силно напичало и те били много уморени. Евкалиптовото мече предложило кенгуруто да започне да копае, тъй като повече разбирало от това. Кенгуруто с желание се заловило за работа и изкопало дълбока дупка, но никакви следи от вода не се виждали. Кенгуруто се изморило от работата и помолило евкалиптовото мече да му помогне. Евкалиптовото мече било много хитро и рекло:

— Бих желал да ти помогна, но се чувствам много зле, слънцето е много горещо и се страхувам, че ще умра.

Кенгуруто се съжалило над приятеля си и се заело отново с работата си, без да се оплаква.

Най-накрая трудът му бил възнаграден. В дъното на дупката се появила струйка вода и постепенно се усилила, докато я напълнила и започнала да прелива. Кенгуруто отишло при приятеля си и като го докоснало леко по рамото, казало:

— Аз намерих вода и ще ти донеса малко.

Но евкалиптовото мече само се преструвало и се втурнало право към дупката, без дори да отговори на изненаданото кенгуру. Когато евкалиптовото мече се навело да пие вода, опашката му щръкнала като суха пръчка. Кенгуруто, което разбрало жалката хитрост на приятеля си, много се ядосало, хванало бумеранга си и отрязало опашката на пиещия, която стърчала над водната дупка.

И до ден-днешен евкалиптовото мече няма опашка като доказателство за предишния му мързел и хитрост.

Рисунок върху кора от австралийски абориген

---

[0] *Източник:* William Jenkyn Thomas. *Some Myths and Legends of The Australian Aborigines*. Melbourne, Auckland, Christchurch, Dunedin, Wellington and London: Whitcombe & Tombs Ltd., 1923.

Илюстрация: Baldwin Spencer. *Native Tribes of the Northern Territory of Australia*. London: Macmillan And Co., 1914. ↑

[1] Гъня (*gunyah*) — малко временно убежище, традиционно използвано от австралийските аборигени. Изработва се от клони и кора, закрепени около стъблото на някое дърво, което служи за опора. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.